

at vi kan blive det, er det nødvendigt med visse standarder, der kan sikre en sikker og effektiv kommunikation.

Skal man handle med hinanden over Nettet, er det en væsentlig faktor, at man også kan identificere sig i forhold til hinanden, så den, der modtager ordren, også kan være sikker på, hvem det er, han handler med, og har noget juridisk bindende at hænge en kontrakt op på.

Samtidig er det af afgørende betydning for vores elektroniske kommunikation med det offentlige, at vi kan identificere os selv. Når vi i fremtiden kan det, kan vi også foretage en lang række ting over computeren. Hvor vi i dag skal printe vores skrivelse ud på papir, huske at skrive den under, putte den i en kuvert, købe frimærker og komme den i postkassen, kan vi i fremtiden blot sende den direkte fra computeren. Det vil virkelig gøre det nemmere at ekspedere skrivelser til kommuner, SU-styrelsen eller anden offentlighed, og det ser vi frem til.

Jeg læste i øvrigt også om en sag, hvor Presenævnet havde modtaget en klage over noget, der var skrevet i en avis. Beklageligvis afsendte personen sin klage via e-mail, hvilket betød, at den ikke blev behandlet, da det ikke var et juridisk gyldigt dokument. For fremtiden vil man kunne benytte sig af en elektronisk signatur og dermed sende sin klage elektronisk. Det siger jo lidt om, at det er på høje tid, at vi får løst de problemer, der i dag er ved elektronisk kommunikation.

Vi synes, at modellen med, at alle frit kan etablere et nøglecenter, hvis de vel at mærke underlægger sig visse krav, er god og rigtig. Det kræver selvfølgelig, at Telestyrelsen får opbygget et effektivt tilsyn, der åbenbart hovedsagelig skal foretage vurderinger af de revisionsrapporter, som centrene skal indsende til styrelsen.

Jeg kan forstå, at der er afsat de nødvendige midler til at få nye ansatte og allerede ansatte efteruddannet, hvilket er meget vigtigt for, at vi kan få en effektiv sagsbehandling og løst eventuelle problemer i forhold til nøglecentre.

Vi har faktisk ikke nogen indvendinger mod dette lovforslag. Vi glæder os bare over, at det er kommet, og ser frem til at få loven prøvet i praksis.

Knud Erik Hansen (SF):

I den udvikling, IT og edb har været igennem, kan man sige, at dette forslag i virkeligheden

repræsenterer en tredje epoke. Det startede med pc'en, som man kunne anvende inden for husesets og kontorets fire vægge, så kom den anden epoke med Internettet og kommunikationen med omverdenen, og det er på få år og især i de sidste 5 år eksploderet, så Internettet i dag er en stor kilde til information.

Det har imidlertid været besværligt og ikke almindeligt, at man kunne identificere sig entydigt som den, man nu er, når man kommunikerer over Nettet, og det har sat klare grænser for, hvad man kunne bruge Nettet til.

Og det har været besværligt og ofte umuligt at lave noget, som kræver forpligtelser, og også at indgå juridiske aftaler. Så det har også sat grænser for, hvilken adgang man kunne have til alle de oplysninger, der ligger om en selv, især i de offentlige databaser, og for en hel masse kommunikation med det offentlige.

Det kan derfor se ud, som om det, vi er i gang med nu, faktisk er den tredje epoke, hvor man kan bruge elektronisk kommunikation til aftaler og til kommunikation, der forudsætter, at man over Nettet kan give sig entydigt til kende med sin identitet, og det kan blive ganske spændende.

Detfor er vi glade for, at dette forslag nu kommer. Vi er overbevist om, at det vil sætte meget i gang og også give meget bedre rammer for den e-handel, der er på trapperne.

Forslaget rummer også mange nye aspekter, der skal tages højde for, når vi går i gang med det her. Det at kommunikere og identificere sig over Nettet er jo ny teknik, og derfor rejser der sig også en række spørgsmål, som vi gerne vil have belyst nærmere i udvalget, bl.a. om persondatasikkerhed.

Men der er altså to andre spørgsmål, som jeg gerne vil trække specielt frem her:

Det forudsættes i lovforslaget, at det skal være teknologiafhængigt, og det er for os at se et udmærket princip, men det er et spørgsmål, om det kan være helt uafhængigt af den teknologiske form, hvis man vil sikre sig en optimal sikkerhed for brugerne. Det er jo sådan, at når man identificerer sig over Nettet med en elektronisk signatur, så er det alene denne signatur, der beviser, hvem man er. Det er ikke som en underskrift, man skriver i hånden, for den er jo ikke lige til at efterligne, men hvis en anden får fat i ens elektroniske signatur, ja, så hænger man på den, fordi folk ikke kan se, at det er en anden, der har sendt den.